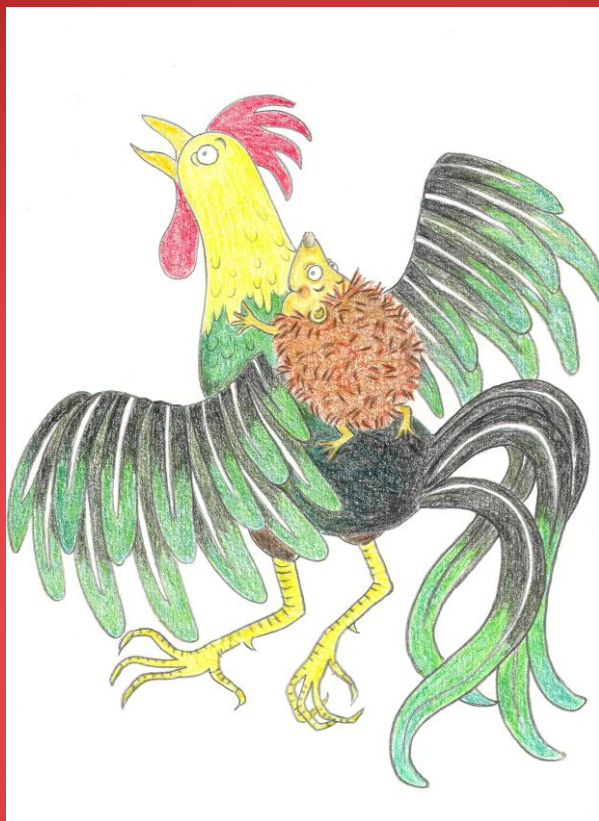

Ježek

Alena Vorlíčková Regina Daňková

Pohádky pro společné čtení

Projekt Městské knihovny Svitavy

Lektoruje PhDr. Lenka Krejčová, Ph.D.

DYS-centrum Praha

Ježek

© Alena Vorlíčková, 2011

Ilustrace © Regina Daňková, 2011

www.spolecnecteni.com

Zamyšlení před čtením

1. Znáš nějaké pohádky, ve kterých se promění člověk ve zvíře?
2. Stane se někdy, že si tvoje maminka myslí, že zlobíš, když jí chceš pomoci?

Ježek

V jedné **vesnici** v pěkném domku žila mladá rodina. Jednoho dne hnětla **matka** těsto na chléb. Malý synek se k ní rozběhl, že bude pomáhat. Spíš překážel, než pomáhal, malými prstíky do všeho píchal. „Běž, ty **ježku!**“ křikla matka.

V těch časech se stávaly **zázraky** mnohem častěji než dnes. A tak se stalo i tenkrát. Když matka oslovila synka Ježku!, proměnil se ve skutečného **ježka s bodlinami**.

Pro malé pichlavé zvířátko nebylo v domě místo. Proto **odešel ježek** do lesa, tam si pod vykotlanou hruškou vyhrabal díru a v ní přebýval sedm let.

Za tím lesem stál knížecí **zámek**. Jednoho dne se kníže vypravil na lov a v lese **zabloudil**. Dlouho hledal cestu zpátky a nemohl najít. Přepadly ho chmury a on se utrmácený posadil právě pod ježkovu hrušku.

Kníže odpočívá pod hruškou a ježek si začne vesele pískat. „Co ty, ježku,“ ptá se kníže, „proč jsi tak veselý?“

„Můžu se radovat,“ odpoví **ježek**, „protože dobře vím, že bez mé pomoci se z lesa nedostanete.“

„Jakže? Ty znáš **cestu** z lesa?“

„Doprovodím vás do vašeho zámku, když mi **dobře zaplatíte**, pane kníže!“

„A co si přeješ za **odměnu**?“

„Jednu z vašich dcer,“ odpověděl malý ježek.

Dlouho se dohadovali, ale nakonec **kníže souhlasil**, protože viděl, že se z hlubokého lesa sám nedostane.

Na **druhý den** Janek-ježek spěchal k zámku. Před bránou začal volat: „Dobré jitro! Dobrý den! Dnes mám být za **dobrý skutek** odměněn. Dejte mi jednu z princezen!“

Kníže už všem doma pověděl, co se stalo a co mají dělat, když přijde **ježek**. Stráže rychle zavřely zámecká vrata, služebnictvo otevřelo okna a kníže s princeznami **pozorovali**, co bude ježek dělat.

Na zámeckém nádvoří se procházel veliký **kohout**. Když ho Janek-ježek spatřil, skočil mu na hřbet. Kohout se tak lekl, že vyletěl rovnou **na okno**, v kterém byly vyloženy knížecí dcery.

„Dobrý den, krásné princezny!“
pozdraví ježek dívky **milým hlasem**.
„Teď se rychle rozhodněte, která si
mě vezme za muže!“

„Já si vezmu **jedině knížete**, jak
bych si mohla vzít ježka!“ křikne
nejstarší dcera rozzlobeně.

„Já **čekám na krále**, na nikoho
jiného!“ směje se druhá.

„Já si tě vezmu za muže, protože
jsi **zachránil** mého otce,“ řekne
klidně nejmladší.

Kníže nechá zapřáhnout jiskrné
koně do nejkrásnějšího kočáru.
Nejmladší dcera **nevěsta** si sedne
dovnitř a vezme svého ženicha na
klín do sukně. Tak odjedou na
svatbu do kostela.

Když spolu **předstoupí** před oltář, ježek se otřese a před svědky se promění ve švarného mládence. Starší sestry zezelenaly závistí při pohledu na pěkného ženicha.

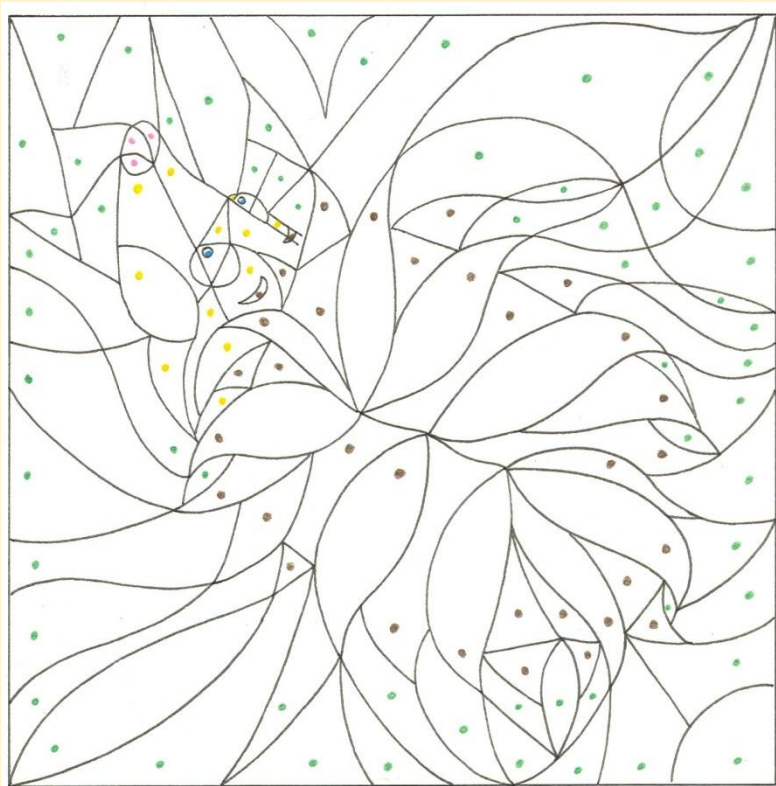
„Jsi ještě moc mladá na vdávání, nech ho mně!“ **přemlouvá** nejstarší sestra. „Já si ho vezmu. Ty jsi ještě dítě,“ praví druhá.

Nato Janek zvesela obejmě svoji mladou nevěstu a řekne: „Tys mě **vysvobodila** z ježčí kůže. Tebe si vezmu za ženu, nechci žádnou jinou!“

Úkol:

Chceš zjistit, co je na obrázku? Barevné tečky ti napoví, jak ho správně vybarvit.

www.spolecnecteni.com

www.booksy.cz

www.dyscentrum.org